

Amts-Blatt

der

Königlich Brombergischen Regierung.

No. 6.

Bromberg, den 8. September 1815.

Polizei-Angelegenheiten.

Die Verteilung der überhand nehmenden Wölfe betreffend.

Die Herabsetzung der Prämie für die Erlegung der Wölfe, auf resp. 1 Tblr. und auf 12 gGr., und die Schwierigkeiten, mit welchen selbst diese Prämie, bei der Erlegung der Wölfe durch den Jäger zu erlangen war, sind die Veranlassung geworden, daß sich diese Raubthiere in dem Großherzogthum Posen auf eine furchtbare Weise vermehrt haben.

Allein in dem Wągrowiecer Kreise, wo diese Landplage aufs Höchste gestiegen zu seyn scheint, sind im vorigen Jahre 16 Kinder und 3 erwachsene Personen von Wölfen zerissen und verzehrt worden; 6 Kinder haben im Laufe dieses Monats, in dem gedachten Kreise, ein ähnliches Schicksal gehabt, und mehrere erwachsene Personen sind verwundet worden. Die diesfälligen Berichte sind nicht ohne Entsetzen zu lesen.

Das Uebel bedarf schneller und kräftiger Gegenmittel. Bis dahin, daß eine vollständige Verordnung, wegen gänzlicher Ausrottung dieser wüthenden Thiere, erfolgen kann, setze ich folgenden fest:

§. 1.

Die unter der Preussischen Regierung für die Erlegung der Wölfe bestimmt gewesenen Prämien werden dahin herabgesetzt, daß:

Względem wygubienia zagęszczających się coraz bardziej wilków.

Zniżenie nagrody za wytopianie wilków na resp. 1 Tal. 12 dgr. niemależy trudności, iakich doznawał strzelec chcąc i tę nagrodę za uбиение wilka pozyskać, stały się powodem, iż te drapieżne zwierzęta tak straszliwie zamnożyli się w Wielkim Xięstwie Poznańskiem.

W samym Powiecie Wągrowieckiem, gdzie ta kłeska najwyższego, zdaie się, doszła stopnia, w roku zeszłym szesnaście dzieci i troje dorosłych osob stało się pastwą wilków. Szczęściore dzieci w ciągu bieżącego miesiąca w rzezonym Powiecie podobnego doznały losu, a wiele dorosłych osob pokalczone zostały. Niemożna bez grozy czytać zdawanych w téj mierze raportow.

Zie to, wymaga prędkich i dzielnych ku wykorzenieniu onegoż szkodków. Dopoki nie będzie mogła nastąpić zupełna ustawa względem całkowitego wygubienia tych srożących się zwierząt, postanawiam co następuje:

§. 1.

Nagrody za Rządu Pruskiego za uбиение wilków ustanowione, przywracają się w ten sposób:

- 1) für die Erlegung eines alten Wolfes 6 Thlr.,
- 2) für die Habhaftwerdung eines Nest-Wolfes 3 Thlr.,
- 3) für einen ungeborenen, bei einer erlegten Wölfin gefundenen Wolf, 1 Thlr. Prämie gezahlt werden soll.

§. 2.

Der Erleger eines Wolfes, welcher auf diese Prämie Anspruch macht, ist verbunden, denselben dem Landrathe des Kreises vorzuzeigen, wenn er auf adelichem oder städtischem Grunde getödtet worden ist. Ist er auf Königlichem Domainen- oder Forstgrunde getödtet, so wird er dem Forst-Bedienten des Reviers vorgezeigt. Der Landrath oder Forstbediente läßt dem Wolfe die Ohren abschneiden, und versieht den Vorzeiger mit einem Zeugnisse, auf welches die nächste Zoll- oder Kreis-Kasse die vorschriftsmäßige Prämie sofort zu zahlen verpflichtet ist.

§. 3.

Die Jagden, welche von Privat-Personen gegen diese Raubthiere angestellt werden, und jene, welche jeder Ober-Forstmeister in seinem Departement, auf die von den Forstbedienten zu erstattenen Berichte zu veranlassen und soviel als möglich selbst zu leiten nicht ermangeln wird, sind nicht hinlänglich, um dem Uebel so schnell, als es erforderlich ist, Einhalt zu thun.

§. 4.

Dagegen ist die Vergiftung der Wölfe durch Krähen-Augen (nucis vomicae) ein schnell zum Ziele führendes, wirksames Mittel zur Vertilgung. Der Gebrauch dieses Mittels wird hierdurch allen Gutsbesitzern empfohlen, und den Könighchen Forst-Bedienten zur Pflicht gemacht.

Der Gebrauch desselben hat sich auf den im Ostrzeßowischen Kreise belegenen Wieruszowschen Gütern, wo noch vor einigen Jahren in den Monaten Juli und August fast täglich Schaafe und andere Thiere von Wölfen zerrissen worden, dergestalt bewährt, daß seit der Zeit der Anordnung desselben sich das ganze Jahr hindurch kaum ein Unfall dieser Art ereignet.

§. 5.

Ein Viertel-Pfund gepulverte Krähen-Augen reicht hin, einen gefallenen Schöps dergestalt zu vergiften, daß der Genuß desselben mehreren Wölfen den Tod bringt. Da die vergifteten Thiere

- 1) za ubicie starego wilka wypłacana będzie nagroda 6 talarów,
- 2) za schwytnanie młodego wilka z gniazda 3 talary,
- 3) za znalezionej nieuległego wilka przy ubitým wilczyicy 1 Tal.

§. 2.

Gdy kto ubiwszy wilka, upomina się o ustanowioną powyższy nagrodę, obowiązany jest pokazać go Konsyliarzowi Ziemiańskiemu Powiatu, skoro zwierz ten na szlacheckim lub mieyskim gruncie powalonym został. Jeżeli zaś ubitym został na gruncie dobr i lasów Królewskich, naówczas winien być pokazanym Urzędnikowi obiazdy leśnego.

Konsyliarz Ziemiański lub Officyalista leśny każe wilkowi oberznąć uszy, i wydaie intesentowi zaświadczenie, na mocy którego naybliższa Celna lub Powiatowa Kassa postanowioną nagrodę natychmiast wyliczyć jest obowiązana.

§. 3.

Polowania przedsiębrane przez osoby prywatne na te drapieżne zwierzęta; niemniej polowania, które każden Nadleśny w swym wydziale w skutek zdawanych przez Officyalistów leśnych raportów czynić i ile możności sam niemi kierować niezaniecda, nie są dostatecznymi do założenia złemu prędkiey, ile potrzeba wymaga, tamy.

§. 4.

Natomiast trucie wilków tak zwanem wroniem okiem (nucis vomicae, kulczyby) jest prędkim i skutecznym wytepienia tych drapieżnych zwierząt środkiem. Używanie tego sposobu poleca się wszystkim dobr posiadzielom, a dla Królewskich Officyalistów leśnych jest powinnością. Sposob ten używany w położonych w Powiecie Ostrzeszowskim dobrach Wieruszowskich, gdzie przed kilkoma ieszcze laty w miesiącach Lipcu i Sierpniu niemal codziennie owce i inne zwierzęta od wilków pożerane były, okazał się tak dalece ugruntowanym, że od czasu nakazu trzymania się tegoż sposobu, przez rok cały ledwo ieden podobny wydarza się przypadek.

§. 5.

Cwierć funta startego na proszek oka wroniego wystarcza na zatrucie zdechtęgo skopu tak dalece, że strawienie onegoż kilku wilkom śmierć zadaie. Gdy zatrutych zwierząt

Im Sommer zu schnell von den Wirmern angegriffen werden, so müssen sie in eine flache Grube gelagt und leicht mit Erde bedeckt werden. Der Wolf wird dadurch um so begieriger, sie zu verzehren, und gräbt sie schnell aus.

§. 6.

Gefallene Schaaf und Kälber sind durch lange Erfahrung am tauglichsten zur Vergiftung gefunden worden. Am allertauglichsten ist aber nach den hier und in Frankreich gemachten Erfahrungen das Luder der Wölfe selbst. Dieses wird mit großer Begierde gesucht und gefressen, und man muß daher ja nicht außer Acht lassen, die Wölfe, deren man auf diesem oder jenem Wege habhaft wird, sofort abzubalgen und zu vergiften.

§. 7.

Die Domainen Pächter werden angewiesen, die freipirten Schaaf und Kälber an die Forst-Officianten zu dem erwähnten Behufe abzuführen.

§. 8.

Die Forst-Bedienten werden sich die vorerst nöthige Quantität Krähenaugen aus der nächsten Apotheke anschaffen und den Betrag bei der Königl. Regierungs-Kommission zur Vergütung liquidiren. Später soll ihnen dies Gift in hinreichender Quantität durch die Ober-Forstmeister zugesendet werden. Der Apotheker Wosidlo zu Posen ist bereit, dasselbe im Großen zu billigen Preisen herbeizuschaffen.

§. 9.

Derjenige Forst-Beamte, in dessen Reviere sich vom 1sten Oktober d. J. ab ein Wolfsschaden ereignet, tritt sofort außer Thätigkeit und wird bei der neuen Organisation des Forstwesens nicht weiter berücksichtigt, wenn er nicht nachweisen kann, den hier gegebenen Vorschriften wegen der Vergiftung der Wölfe auf das vollständigste genügt zu haben.

§. 10.

Es versteht sich von selbst, daß die Prämie für alle erlegte Wölfe gegeben wird, sie mögen durch Gift oder in jeder andern Art getödtet worden seyn; und eben so ist es unbedenklich, daß dem, welcher ihn erlegt, ohne Unterschied, auf welchem Territorio dies geschehen ist, auch der Balg verbleibt. Posen, den 20ten August 1815.

Königlicher Ober-Präsident des Groß-Herzogthums Posen
(Unters.) Zerboni di Sposetti.

pod czas lata zbyt przedko robaćtwo się chwytają, zaczem należy je kłaść w plaskie doły i leko zasypywać ziemią. Wilk stać się przeto tem łakomszym tcy. pastwy, i chciwie ją wygrzebuie.

§. 6.

Długie doświadczenie nauczyło, że wypadłe owce i cielęta naylepszymi są do zatrucia. Jednakże podług uczynionych tu i we Francyi doświadczeń, naykorzystniejszym jest w tcy mierze ścierw wilczy. Za tym ugania się wilk z wielką chciwością i pożera go; trzeba więc mieć na to bacność iak naywiększą, aby dostawy w ten lub ow sposób wilka, natychmiast zdeymować z niego skorę i ścierw zatruić. —

§. 7.

Zaleca się dzierzawcom dobr skarbowych, ażeby zdechłe owce i cielęta w tym celu Olszycalistom odeśłałi.

§. 8.

Urzednicy leśni zakupuia sobie potrzebną na czas ilość wroniego ska (kulczyby) z naybliższej im apteki, i expensę tę zalikwidują Krolewskiej Kommissyi Regencyiney do wynadgrozdenia. Poźniej truczina ta w dostateczney ilości przez Nadlesnych przestają im zostanie. Aptokarz Wosidlo w Poznaniu gotow jest trucziny tcy, w znacznych ilościach, za pomierne dostarczać ceny.

§. 9.

Urzednik leśny, w ktorego obszpie pozawszy od dnia 1. Pazdziernika roku bieznego wydarzy się szkoda przez wilka zrzadzena, przestanie natychmiast bydź czynnym, i przy nowey Lesnictwa organizacyi nie będzie nań wzgląd miiany, skoro nie będzie w stanie udowodnić, iż wskazane tu przepisy względem trucia wilków naycisley dopełnit.

§. 10.

Rozumie się samo z siebie, iż nagroda dana będzie za kazdego wilka bądź otrutego, bądź wszelkim innym sposobem ubitego, i również żadney niepodpada watpliwości, że ten, kto wilka ubił, na czyimkolwiek bądź gruncie, skorę z niego dla siebie zatrzymuie. Poznań, dnia 29 Sierpnia 1815.

Krolewsko Pruski Naczelnny Prezes
W. Xigstwa Poznańskiego,
Zerboni di Sposetti.

Die Königl. Polizeibehörden, Forst- und Domainen-Regiter werden hierdurch angewiesen, diese Verordnung zur allgemeinsten Kenntniß und Ausführung zu bringen, die Herrn Geistlichen aller Konfessionen aber verpflichtet, dieselbe drey Sonntage nach einander von der Kanzel abzulesen.

Bromberg, den 1sten September 1815.

Königl. Preuß. Regierungs-Kommission des Bromberger Departements.

Rindvieh darf nicht weiter, als höchstens vier Meilen täglich getrieben werden.

Die Weidertreibung des Viehes, vorzüglich in den Sommer-Monaten bei sehr heißer trockener Witterung, ist nicht allein dem Treibvieh sehr nachtheilig, sondern es können dadurch Krankheiten entstehen, die dem übrigen Rindvieh gefährlich werden.

Es wird daher hiermit verordnet, daß kein Rindvieh weiter als täglich höchstens vier Meilen getrieben werden darf, und daß diejenigen, die Rindvieh transportiren lassen, oder die Viehhändler und Treiber des Rindviehes, die diese Vorschrift überschreiten, zur Untersuchung und Strafe gezogen werden sollen.

Die Polizei-Behörden werden angewiesen, auf die Befolgung dieser Anordnung strenge zu wachen und zu halten.

Bromberg, den 30ten August 1815.

Königliche Preussische Regierungs-Kommission des Bromberger Departements.

Finanz-Gelegenheit.

Die Kompetenz-Zahlungen betreffend.

Die unter der frühern preussischen Landes-Administration für die ehemaligen Inhaber der jetzigen Staats-Güter des Großherzogthums Polen gefertigten Kompetenz-Anschläge bestimmen die jährliche Kompetenz eines jeden Kompetenz-Berechtigten. Vor Eingang dieser Anschläge und sammtlicher über die Kompetenz-Zahlungen sprechenden Akten, welche sich noch in Warschau in dem Archive der General-Direction der National-Güter und Forsten befinden, ist weder im Allgemeinen noch im Einzelnen die Zahlung der Kompetenzen vom 1sten Junii d. J. ab anzuordnen möglich.

Zaleca się przeto niniejszym wszystkim Królewskim Urzędnikom Policyjnym, leśnym, i Ekonomicznym aby do urządzenia tego ściśle się stosowali, Duchownych zaś wszelkiego wyznania wzywa się aby toż przez trzy Niedziele z Ambon ogłosili.

Bydgoszcz, dnia 1. Września 1815.

Królewsko Pruska Kommissya Regencyjna w Deptcie Bydgoskim.

Bydło niemoże być daley iak naywięcý codziennie 4 mile pędzone.

Przepędzanie bydła osobliwiecý w miesiącach letnich pod czas bardzo suchej pogody, szkodzi nietylko bydłu pędzonemu, lecz też z tego powstać mogą choroby, które drugiemu bydłu niebezpieczeństwem zagrażają.

Donosi się przeto do wiadomości publiczney iż żadne bydło daley iak codziennie 4 mile pędzonym być niemoże, i że ci, którzy bydło transportują, lub też handlerze bydła, i poganiacze tegoż, którzyby do przepisów tych się niestosowali, do indagacyi i ukarania pociągnięni zostaną.

Urzędom zaś Policyjnym zaleca się, aby na dopełnienie Urządzenia tego ściśle czuwali i tego się trzymali.

Bydgoszcz, dnia 30 Sierpnia 1815.

Królewsko Pruska Kommissya Regencyjna w Deptcie Bydgoskim.

Względem opłat kompetencyjnych.

Anszlęgi kompetencyjne za dawniejszý Administracyi krajowey Pruskiej dla dawniejszych posiadzieli terazniejszych Dobr skarbowych Wielkiego Xięstwa Poznańskiego sporządzone, oznaczają kompetencyą roczną każdego prawo do nięj mającego. Przed odebraniem tychże anszlagów i wszelkich wyplat kompetencyi tyczących się aktów, w Archiwum Dyrekcyi Generalney Dobr i Lasow Narodowych w Warszawie jeszcze znajdujących się, wyplata kompetencyi zacząwszy od pierwszego Czerwca r. b. ani w ogolności, ani w szczególności, urządzoną być może.

Jeder Competenz; Empfänger muß sich also bis dahin gedulden oder aber bemüht seyn, die nöthigen Beweismittel herbeizuschaffen, wodurch gründlich dargethan wird, von welchen Staats-Gütern im Großherzogthum Posen ihm die Competenz zusteht, und wieviel dieselbe jährlich, nach den ursprünglich gefertigten Competenz; Anschlägen beträgt, um solche hiernach für das Quartal vom 1. Junii bis ultimo August a. c. bestimmen und anzuwenden zu können.

Hiernach haben sich sämmtliche Competenz-Berechtigte zu achten, und ihre Anträge, je nachdem die Staats-Güter, von welchen ihnen die Competenz zusteht, im hiesigen oder Bromberger Departement liegen, bei der Königl. Regierungs-Kommission eter Abtheilung zu Posen oder zu Bromberg anzubringen.

Posen, den 18ten August 1815.
 Königl. Preuß. Ober-Präsident des Großherzogthums Posen.
 Zerbani di Sporetta.

Do tego więc czasu każdy do Kompetencyi prawo mający, powinien albo bydz cierpliwym, lub też się starać o dowody gruntowne usprawiedliwiające, z iakich Dobra Skarbowych Wielkiego Xięstwa Poznańskiego Kompetencya iemu się należy, o wiele takowa podług początkowie sporządzonych anszlagow kompetencyaynych rocznie wynosi, a to kongcem ustanowienia i zaasygnowania oneyże za kwartał od 1. Czerwca do ostatniego Sierpnia r. b.

Wszyscy do Kompetencyi prawo mający, powinni się do tego stosować, i wnioski swoje w tej mierze, podług Departamentów, w których Dobra Skarbowe, z których im się kompetencya należy, są sytuowane, albo do Krolewskiej Kommissyi Regencyney II. Sekcyi w Poznaniu lub Bydgoszczy uczynić.
 Poznań, dnia 18. Sierpnia 1815.

Królewsko Pruski Naczelný Prezes W. Xięstwa Poznańskiego.
 Zerbani di Sporetta.

M i l i t a i r = A n g e l e g e n h e i t.

Neues Grundgesetz der Kriegs-Verfassung des Staats.

Nowe Urządzenie Woyskowe.

Indem es zu vermuthen steht, daß die Militair-Verfassung des Großherzogthums Posen, sich der alten Provinzen nahen dürfte, so habe ich es für zweckmäßig erachtet, die Allerhöchste Verfiigung d. d. Berlin den 2ten September 1814. zur allgemeinen Kenntniß zu bringen, damit ein jeder sich von dem darin ausgesprochenen Willen Sr. Majestät des Königs unterrichte.

Gdy spodziewać się należy, iż urządzenie woyskowe Wielkiego Xięstwa Poznańskiego zbliżonim zostanie do takowegoż urządzienia dawnych Prowincyi, uznatem przeto za rzecz dobrą, podać do powszechney wiadomości Naywyższą Ustawę zapadłą w Berlinie dnia 3. Września 1814, ażeby się kaźden o wyzeczony w niey woli Nayiasniejszego Króla zawiadomił.

Posen, den 24ten August 1815.

Poznań, dnia 24. Sierpnia 1815.

v. E h ü m e n.

de F l ü m e n.

Königl. Preuß. General-Lieutenant und kommandirender General des Großherzogthums Posen.

Królewsko-Pruski General- Porucznik i dowodzący General w Wielkim Xięstwie Poznańskim.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden König von Preußen etc. etc.

My Fryderyk Wilhelm, z Bożej łaski Król Pruski etc. etc.

Die allgemeine Anstrengung Unsers treuen Volkes ohne Ausnahme und Unterschied hat in dem so eben glücklich beendeten Kriege die Befreiung des Vaterlandes bewirkt; und nur auf solchem Wege ist die Behauptung dieser Freiheit

Powszechne natężenie Naszego wiernego ludu bez wyiatku i różnicy, w ukończoney własnie szczęśliwie wojnie, oswobodzenie oyczyny wskutku przyniosło, i ten tylko sposob zdolnym jest zabezpieczyć na zawsze a-

und der ehrenvolle Standpunkt, den sich Preußen erwarb, fortwährend zu sichern.

Die Einrichtungen also, die diesen glücklichen Erfolg hervorgebracht haben, und deren Verbeibaltung von der ganzen Nation gewünscht wird, sollen die Grundgesetze der Kriegsverfassung des Staats bilden, und als Grundlage für alle Kriegs-Einrichtungen dienen: denn in einer geschmacklich geordneten Bewaffnung der Nation liegt die sicherste Bürgschaft für einen dauernden Frieden. Die bisher über die Ergänzung der Armee bestehenden älteren Gesetze werden daher hiermit aufgehoben, und dagegen festgesetzt:

1) Jeder Eingeborene, sobald er das 20ste Jahr vollendet hat, ist zur Vertheidigung des Vaterlandes verpflichtet. Um diese allgemeine Verpflichtung indes, besonders im Frieden, auf eine solche Art auszuführen, daß dadurch die Fortschritte der Wissenschaften und Gewerbe nicht gestört werden, so sollen in Hinsicht der Dienstleistung und Dienstzeit, folgende Abfindungen statt finden.

2) Die bewaffnete Macht soll bestehen:

- a) aus dem stehenden Heere,
- b) der Landwehr des ersten Aufgebots,
- c) der Landwehr des zweiten Aufgebots,
- d) aus dem Landsturm.

3) Die Stärke des stehenden Heeres und der Landwehr wird nach den jedesmaligen Staatsverhältnissen bestimmt.

4) Die stehende Armee ist beständig bereit, ins Feld zu rücken; sie ist die Haupt-Schule der ganzen Nation für den Krieg, und umfaßt alle wissenschaftliche Abtheilungen des Heeres.

5) Die stehende Armee besteht:

- 1) aus denjenigen, die sich mit Rücksicht auf weitere Beförderung zum Dienst melden, und den in dieser Hinsicht vorgeschriebenen Prüfungen unterwerfen;
- 2) aus den Freiwilligen, die sich dem Kriegsdienst widmen wollen, aber keine Prüfung bestehen können; und
- 3) aus einem Theil der jungen Mannschaft der Nation vom 20sten bis zum 25sten Jahre.

6) Die drei ersten Jahre befindet sich die Mannschaft des stehenden Heeres durchgängig bei ihren Fahnen; die beiden letzten Jahre wird sie in ihre Heimath entlassen, und dient im Fall eines entstehenden Krieges zum Ersatz des stehenden Heeres.

trzymanie téy wolności i szaczną posadę, którą Prusy osiągnęły.

Urządzenia przeto, które ten pomyslny przywiodły skutek, a których zachowanie polega na życzeniu całego narodu, stanowią małą zasady wojennego urzędnia Państwa, i służyć za podstawę dla wszelkich rozporządzeń wojennych; albowiem urządzone w przepisany sposób uzbrowienie narodu najsławniejszą trwałą pokoiu staie się rękojmią. Dawniejsze więc ustawy, tyżące się uzupełnienia wojska, uchylają się niniejszem, a natomiast stanowią się:

1) Każdy Kraiowiec, ukończywszy lat 20, obowiązany iest do obrony Oyczyzny. Ażeby zaś to powszechnie zobowiązanie, mianowicie czasu pokoju, przywiedzionem było do skutku w sposobie, nietałmującym postępu nauk i rzemioł, następujące, co do pełnienia służby i czasu oneyże, stopniowania mieysce mieć będą.

2) Potęga zbroyna składać się ma:

- a) ze stojącego Wojska,
- b) z milicyi pierwszego wezwania,
- c) z milicyi drugiego wezwania,
- d) z pospolitego ruszenia.

3) Siła Wojska stojącego i milicyi oznaczać się będzie wedle każdorazowych stosunków Państwa.

4) Stojące Wojsko iest zawsze w pogotowiu do wyruszenia w pole, iest ono główną szkołą kształcenia całego narodu do służby wojennéy, i obywatel w sobie wszelkie naukowe oddziały Wojska.

5) Wojsko stojące składa się:

- 1) ze zgłaszających się do służby w widoku wyższych stopni i ulegających przepisowanemu w téy mierze examiniowi,
- 2) z ochotników, chcących się poświęcić służbie wojenney, a niebędących w stanie złożenia examinu; i
- 3) z części młodzieży narodowéy od 20 do 25 lat liczący.

6) Przez trzy pierwsze lata zostają żołnierze stojącego Wojska ciągle przy swych chorągwiach; na dwa ostatnie lata puszczani są do swych domow, i w przypadku wybuchnienia wojny służą za zastąpienie stojącego wojska.

7) Junge Leute aus den gebildeten Ständen, die sich selbst kleiden und bewaffnen können, sollen die Erlaubniß bekommen, sich in die Jäger- und Schützenkorps aufnehmen zu lassen. Nach einer einjährigen Dienstzeit, können sie zur Fortsetzung ihres Berufs, auf ihr Verlangen, bewilligt werden. Nach den abgelaufenen drei Dienstjahren, treten sie in die Landwehr des ersten Aufgebots, wo sie, nach Maassgabe ihrer Fähigkeiten und Verhältnisse, die ersten Ansprüche auf Offiziersstellen haben sollen.

8) Die Landwehr des ersten Aufgebots ist bei entstehendem Kriege zur Unterstützung des stehenden Heeres bestimmt; sie dient gleich diesem im Kriege, im In- und Auslande; im Frieden ist sie dazwischen, die zur Bildung und Uebung nöthige Zeit ausgenommen, in ihre Heimath entlassen.

Sie wird ausgewählt:

- aus allen jungen Männern vom 20sten bis 25ten Jahre, die nicht in der stehenden Armee dienen;
- aus denjenigen, die in den Jäger- und Schützen- Bataillons ausgebildet worden;
- aus der Mannschaft von dem 20sten bis zurückgelegtem 25ten Jahre.

Die Uebungen der Landwehr des ersten Aufgebots sind zwiefach:

- zu gewissen Tagen, in kleinen Abtheilungen in der Heimath;
 - einmal des Jahres, in größern Abtheilungen, in Verbindung mit Theilen des stehenden Heeres, welche zu diesem Zweck auf den Sammelplatz der Landwehr rücken.
- 9) Um im Allgemeinen körperliche und wissenschaftliche Ausbildung so wenig als möglich zu fördern, ist das vollendete 20ste Jahr zum Anfang des Kriegsdienstes festgestellt; es bleibt aber jedem jungen Manne überlassen, nach vollendetem 17ten Jahre, wenn er die nöthige körperliche Stärke hat, sich zum Kriegsdienste zu melden, wodurch er dann um eben so viel Jahre früher wieder aus den verschiedenen Verpflichtungen heraustritt.
- 10) Die Landwehr des zweiten Aufgebots ist im Kriege entweder bestimmt, die Garnisonen oder Garnison- Bataillone durch einzelne Theile zu verstärken, oder sie wird nach dem

7) Młodzieńcom z wykształconych stanów, będącym w możności oporządzenia i uzbrojenia się własnym kosztem, dane będzie pozwolenie zaciągania się do Korpusów Strzelców i szyców. Po ukończonym roku służby, dostawać mogą urlop, skoro zażądają, dla oddania się przedmiotom swego powołania. Po upłynionych trzech latach służby, wstępują do milicyi pierwszego wezwania, w której w pomiar swych zdolności i stosunków, pierwsze prawo do stopni Oficerskich mieć będą.

8) Milicya pierwszego wezwania przeznaczona jest, pod czas wybuchnienia wojny, do wspierania stojącego wojska, i równie iak toż wojsko służy czasu wojny, w kraju i za granicą; wszrod pokoju rozpuszcza się do domow, wyiąwszy czas do kształcenia i cwiczenia się potrzebny.

Wybiera się:

- z wszystkich młodzieży, liczący 20 do 25 lat, a nieśluzący w stojącym wojsku.
- z osob w batalionach strzelcow wykształconych,
- z ludzi od 26 do 32 lat ukończonych.

Cwiczenia się milicyi pierwszego wezwania są dwoiakie:

- w pewnych dniach małemi oddziałami w miejscu pobytu;
- raz do roku większemi oddziałami pospołu z częściami stojącego wojska, które w tym celu występują na plac zbierania się milicyi.

9) Ażeby w ogolności ile można najmniej tanować cielesne i naukowe wykształcenie, przyjęty jest za zasadę ukończony 20. rok do rozpoczęcia służby wojennej, wolno iednakże każdemu młodzieńcowi ukończywszy lat 17, skoro potrzebne do tego ma sily, zgłosić się do służby wojennej, przez co również o tylż lat wcześnię znowu ze wszelkich wycho-dzi obowiazkow.

10) Milicya drugiego wezwania, przeznaczona jest w czasie wojny albo do posilkowania garnizonow lub batalionow garnizonowych pojedynczemi częściami, lub

augenblicklichen Bedürfnis, auch im Ganzen zu Verstärkungen und Verstärkungen des Heeres gebraucht. Sie wird aus allen Männern, die sowohl aus der stehenden Armee, als aus der Landwehr des ersten Aufgebots herausgetreten sind, und aus den Waffenfähigen bis zum zurückgelegten 39sten Jahre, ausgewählt.

11) Da die Landwehr des zweiten Aufgebots größtentheils aus gedienten Männern besteht, so wird sie in Friedenszeiten nur in kleinen Abtheilungen und an einzelnen Tagen jederzeit in ihrer Heimath versammelt. Wenn an den Uebungen der Landwehr des zweiten Aufgebots Jünglinge vom 17ten bis 20sten Jahre Theil nehmen wollen, so soll ihnen dies gestattet werden, ohne daß sie dadurch in die Landwehr vor dem erreichten 20sten Jahre eintreten.

12) Diejenigen Leute, welche in der Landwehr dienen, können, wenn ihre bürgerlichen Verhältnisse es erfordern, nach vorhergegangener Anzeige an ihre Vorgesetzten, ungehindert ihren Wohnort verändern, und treten alsdann in die Landwehr des Ortes, wo sie ihren Aufenthalt wählen.

13) Der Landsturm tritt nur in dem Augenblick, wenn ein feindlicher Anfall die Provinzen überzieht, auf meinen Befehl zusammen; im Frieden ist es einer besondern Bestimmung unterworfen, wie er von der Regierung zur Unterstützung der öffentlichen Ordnung in einzelnen Fällen gebraucht werden kann; er besteht aus allen Männern

- a) bis zum 30sten Jahre, die nicht in die stehende Armee und die Landwehr eingetheilt sind;
- b) aus allen Männern, die aus der Landwehr herausgetreten sind,
- c) aus allen rüstigen Jünglingen vom 17ten Jahre an.

14) Der Landsturm theilt sich ein:
a) in die Bürger-Kompagnien in den großen Städten;
b) in die Land-Kompagnien, welche nach Maßgabe der innern Kreisvertheilung in den mittlern, kleinern Städten, und auf dem platten Lande, gebildet werden.

tež wedle momentalnéy potrzeby w całości się używa na osady i wzmocnianie wojska. Wybiera się z liczby wszystkich ludzi wyszłych bądź ze stojącego wojska bądź z milicyi pierwszego wezwania, i że z dolnych osob do orgęza aż do ukończonego 39 roku.

11) Gdy milicya drugiego wezwania składa się po większey części z ludzi, którzy już w Woysku służyli, zaczęm czasu woyny zgromadzać się będzie tylko w małych oddziałach i wszczegolnych dniach każdego czasu w miejscu iey przebywania. Skoro w ćwiczeniach milicyi drugiego wezwania młodzieńcy od 17 do 20 lat zyczą sobie mieć udział, naowczas ma im tenże bydź dozwolony, acz przez to nie wchodzą do milicyi przed osiągnięniym 20. rokiem.

12) Osoby służące w milicyi, skoro ich cywilne stosunki wymagają, mogą, czyniwszy poprzedniczo swym przełożonym doniesienie, bezprzeszkodnie zmienić miejsce zamieszkania, i w chodzą potém do milicyi miejsca, w którem pobyt swoy obierają.

13) Pospolite ruszenie, tylko w chwili nieprzywacielskiego na prowincye napadu, zbiera się w skutek moiego rozkazu, czasu pokoju ulega osobnemu przeznaczeniu; w jakim sposobie użytym bydź może od rządu do wspierania publicznego porządku w szczególnych wydarzeniach, składa się że wszystkich mężczyzn.

- a) do 30 roku, którzy do stojącego wojska i milicyi nie są wcieloni;
- b) że wszystkich mężczyzn, którzy wyszli z milicyi,
- c) że wszystkich rączych młodzieńców od 17 roku począwszy.

14. Pospolite ruszenie dzieli się
a) na kompanie ozywatełskie w wielkich miastach,
b) na kompanie kraiove, formowane w pomiar wewnetrznego podziału okręgow, w średnich i małych miastach, tudzież po wsiach,

- 15) Im Frieden festzummen als Regel, die in den obigen Gesetzen angegebenen Jahre, den Ein- und Austritt in die verschiedenen Heeres-Abtheilungen. Im Kriege hingegen begründet sich dies durch das Bedürfnis; und alle zum Dienste aufgerufene Abtheilungen werden von den Zurückgebliebenen und Herangewachsenen nach Verhältnis des Abgangs, ergänzt.
- 16) Diejenigen, welche freiwillig in das stehende Heer treten, erhalten dafür die Bestimmung, sich die Waffengattung und das Regiment zu wählen; dahingegen die, welche von den dazu verordneten Behörden zum Kriegsdienste aufgerufen sind, durch das Kriegs-Ministerium vertheilt werden.
- 17) Wer in dem stehenden Heere nach dem Ablauf seiner dreijährigen Dienstzeit länger fortdienen will, verpflichtet sich dazu auf 6 Jahre, und bekommt dafür eine äußere Auszeichnung; bei einer zweiten Verlängerung seiner Dienstzeit bekommt er eine Soldzulage und den Anspruch auf eine Versorgung, wenn er zum weitem Dienst unfähig geworden.
- 18.) Diejenigen, die nach der gesetzlich zurückgelegten Dienstzeit im ersten oder zweiten Aufgebote der Landwehr aus eigenem Antriebe länger fortdienen wollen, erhalten ebenfalls eine äußere Auszeichnung und die Ansprüche auf die ihnen Fähigkeiten angemessenen Beförderungen in ihren Regimentern.
- 19) Um diese verschiedenen Eintheilungen der waffenpflichtigen Mannschaft mit Ordnung und Gerechtigkeit zu leiten, soll in einem jeden Kreise eine Behörde gebildet werden, die aus einem Offizier, dem Landrath, und ländlichen und städtischen Gutsbesitzern besteht.

Berlin, den 2ten September 1814.

(Gez.) Friedrich Wilhelm.
E. J. v. Hardenberg. Kirchelsen. Bülow.
Schuckmann. Wittgenstein. Boyen.

- 15. Pod czas pokoju, lata w powyższych przepisach wyłuszczone, stanowią za prawidło tak wniyscie do rozmaitych woyska oddziałów, iako wyniyscie z nich; przeciwnie zaś czasu wojny, służy w tey mierze za zaadę potrzeba, i wszelkie powołane do służby oddziały, uzupełniają się w miare ubytku przez pozostałe i doszłe do lat osyby.
- 16. Wchodzący dobrowolnie w szeregi stojącego woyska, zyskiwaią przez to prerogatywę obierania sobie gatunku broni i polku, ci zaś, którzy od ustanowionych tym końcem zwierzchności do służby woienney są powołani, zależą w tey mierze od rozporządzenia Ministerium woiennego.
- 17. Kto po upłynionych 3 latach służby w stojącym woysku nadal chce służyć, zobowiązuie się do tego na lat 6 i odbiera za to zewnętrzną oznakę; przedłużając powtornie czas służby, dostaje dopłatę żołdu i nabiera prawo do opatrzenia, skoro do dalszego słuzenia stał się niezdolnym.
- 18) Ci, którzy po wysłużonym wedle przepisów czasie w 1 lub 2 gziem wezwaniu milicji, z własnego natchnienia dłużej chcą służyć, odbieraią podobnie powiezchowną oznakę, wraz z prawem do awansów w swoich polkach, a to w miare zdolności.
- 19) W celu porządnego i sprawiedliwego kierowania temi rozmaitemi podziałami ludzi do służby woyskowej zobowiązanych utworzoną bydź ma w każdym Powiecie zwierzchność, składająca się z jednego Oficera, Radey ziemiańskiego i Posiedzieli dobr wiejskich i mieyskich. Berlin dnia 3 Września 1814.

(podp.) Fryderyk Wilhelm.
K. J. v Hardenberg. Kircheisen. Bulow.
Schuckmann. Wittgenstein. Boyen.

J u s t i z = A n g e l e g e n h e i t e n .

Die Aufhebung der Bayonner Convention vom 10ten Mai 1808 betreffend.

„Względem zniesienia Konwencji Baionskiej z dnia 10 Maia 1808.“

Es sind nach mehreren mir gemachten Ausserungen

Date mi się kilkakrotnie słyszeć o wynikley

gen Zweifel entstanden, nach welchen gesetzlichen Zahlungs-Vorschriften, die ehemaligen Bayonner Kapitalien beurtheilt werden sollen. Dies veranlaßt mich, die nachstehende bereits im April d. J. in die öffentlichen Blätter in den Preussischen Staaten aufgenommene Bekanntmachung über die Aufhebung der Bayonner Convention vom 10ten Mai 1808 auch in den hiesigen Blättern zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Ich bemerke hierbei: daß die in dem additiven Artikel zu dem Vertrage vom 30sten März d. J. enthaltenen Zahlungs-Bestimmungen, nur, wie aus dem Vertrage selbst hervorgeht, von den Kapitalien Preussischer Unterthanen und Institute zu verstehen sind, welche im Kaiserl. Russischen Antheile des bisherigen Herzogthums Warschau ausstehen. Die im Großherzogthum Posen und den übrigen an Preußen gefallenen Antheilen locirten Kapitalien sind überall ausschließlich nach dem Königl. Allerhöchsten Edikt vom 15ten Mai d. J. zu beurtheilen.

Sämmtliche Inhaber Preussischer Kapitalien sowohl in dem Königl. Preussischen als dem Kaiserl. Russischen Antheile des bisherigen Herzogthums Warschau, welche sich über die Person ihres Creditors nicht in vollkommener Gewissheit befinden, fordere ich hierdurch auf, die gesetzlich in diesen Johannes-Termine zu bewirkenden Zahlungen an meine hiesige Dispositionskasse gegen Quitung des Rentanten derselben, Kreis-Steuer-Einnehmer Styrl, wohnhaft im Direktions-Gebäude auf der Breslauer Straße, zu leisten, und verbürge ihnen, daß sie hierdurch ihrer Verbindlichkeit genügen, und sich der vorschriftsmäßigen Begünstigungen theilhaft machen.

Posen, den 23ten Juni 1815.

Königl. Preuss. Ober-Präsident des
Großherzogthums Posen.
Zerboni di Sposetti.

Bekanntmachung.

Durch eine zwischen Sr. Majestät dem Könige und Sr. Russisch-Kaiserlichen Majestät den 30sten März d. J. geschlossenen Uebereinkunft, ist die zwischen dem vormaligen Kaiser von Frankreich und dem Könige von Sachsen am 10ten Mai

w ten wätpliwosci, wedla iakich prawnych przepisow wyplaty, uważac nalezy byle tak nazwane Summy Baionskie. To powoduie mnie, ażebym poniż umieszczone Obwieszczenie tyżące się zniesienia konwencyi Baionskiej z dnia 10. Maia 1808, które już w miesiącu Kwietniu r. b. przez pisma publiczne w państwach Pruskich ogłoszone było, także przez tutejsze gazety do publiczney podał wiadomości:

Oświadczam przytem: że zawarte w dodatkowym artykule do ugody z dnia 30. Marca r. b. przepisy wyplaty, iedynie tylko — iak się z ugody samey wykazuje — rozumieć się mają o kapitałach poddanych i Instytutów Pruskich, które są lokowane w Rossyiskiej części dotychczasowego Xięstwa Warszawskiego. Kapitały zaś lokowane w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem i w innych przypadkach Prussom częściami, uważac nalezy wyłącznie wedle obmowy Naywyższego Królewskiego Edyktu z dnia 15. Maia roku bieżącego.

Wszystkich posiadaczy kapitałów Pruskich tak w części Pruskiej, iako też w części Rossyiskiej dotychczasowego Xięstwa Warszawskiego, którzy się nieznaydują w dostateczney pewności względem osoby swego Wierzyciela, wzywam niniejszém, ażeby wyplaty, które wedle przepisow na S. Jan r. b. uskutecznione bydz mają, do moiej tutejszey Dyspozycyiney kassy za Kwitem Rentanta iey Powiatoweg, Kassjera Styrl, mieszkającego w domu Dyrekcyi Skarbowey na Wroctawskiej ulicy, uisčili, i zarezczam im, iż przez to dopefnią swego obowiązku i staną się uczestnikami postanowionych dobrodziejstw.

Poznań, dnia 25. Czerwca 1815.

Królewsko Pruski Naczelný Prezes
W. Xięstwa Poznańskiego,
Zerboni di Sposetti.

Obwieszczenie.

Przez zaszyły układ między N. Królem a N. Cesarzem Rossyiskim w dniu 30. Marca r. b. zniesioną została konwencya, zawarta w Baionie dnia 10. Maia 1808 roku między byłym Cesarzem Francuzkim a Królem Saskim,

1802 zu Bayonne geschlossene Konvention, durch welche die Kapitalien Preussischer Geseinschafte und Stiftungen im Herzogthum Warschau dem Könige von Sachsen und dem Herzogthume Warschau abgetreten worden, aufgehoben. Hiernach ist

1) den Preussischen Geseinschafte und Stiftungen, so wie den Privatpersonen, deren im Herzogthume Warschau untergebrachte Kapitalien auf den Grund der Konvention von Bayonne mit Beschlag und Konfiskation belegt worden sind, die freie Disposition über ihr Eigenthum wieder gegeben.

2) Haben die kontrahirenden Mächte wechselseitig zugesichert, daß die Unterthanen der einen Macht in dem Antheile der andern in Rücksicht auf ihr Eigenthum den besondern Schutz der Geseze genießen, und in der Ausübung ihrer diesfälligen Rechte auf keine Weise und unter keinem Vorwande beeinträchtigt werden sollen.

3) Diejenigen Kapitalien, welche auf Gütern des Rußland verbleibenden Antheils eingetragten sind, und der Bank und der General-Invalident-Kasse gehören, werden mit den ersständigsten und laufenden Zinsen nach einer besondern Vereinigung Sr. Majestät mit dem Kaiser von Rußland, für Rechnung des Russischen Antheils des Herzogthums Warschau eigenhändig überwiesen, und der Werth verabredetermaßen an Preußen erstattet.

Die Inhaber der Kapitalien, welche bisher als muthmaßliches Eigenthum des Staates oder eines Geldinstituts zu den Bayonner Summen gerechnet und mit Beschlag belegt worden sind, müssen sich zwar, so wie diese Institute selbst, diejenigen Summen, welche ihr Schuldner an dem Schatz des Herzogthums Warschau, es sey auf Kapital oder Zinsen, durch authentische Quittungen gezahlt zu haben nachweisen, auf Kapital und Zinsen in Abzug bringen lassen; sie zeigen aber diesen Abzug der zweiten Sektion des Ministertii der auswärtigen Angelegenheiten zu Berlin an, welches den Erfah dieser in Abzug gebrachten Summen von der Regierung des Herzogthums Warschau erhalten und den Eigenthümern zustellen lassen wird.

5) Die Gläubiger der Unterthanen des Herzogthums Warschau müssen sich übrigen denjenigen durch Zeit und Umstände nöthig gewordenen Maßregeln unterwerfen, welche die Rettung ihrer Kapitalien und die Erhaltung der Gutsbesitzer im Herzogthum Warschau erfordern, und von den hohen kontrahirenden Mächten zur Anschließung

podług ktorey kapitaty Pruskich Instytutow kassowych i dobroczynnych fundacyi w Xięstwie Warszawskiem, Krolowi Saskiemu i Xięstwu Warszawskiemu odstapione byly. Wedle tegoz:

1) Pruskim Instytutom Kassowym i fundacyom dobroczynnym, iako też osobom prywatnym, ktorzych kapitaty w Xięstwie Warszawskiem lokowane, na mocy Konwencyi Baiönskiej aresztm i konfiskatä obłożone zostaly, zwraca się wolne rozrządzenie ich własnościä.

2) Mocarstwa kontraktujące wzajemnie przyrzekły, że poddani jednego Mocarstwa w części przypadły drugiemu, co się tycze ich własności, używać mają szczególney opieki prawa, i w wykonaniu praw swoich w tym względzie na żaden sposob i pod żadnym pozorem niemoga doświadczac nadwężenia.

3) Kapitaty, zapisane na dobrach w części przy Rossyi pozostające, a należące do banku lub do główney kassy Inwalidow, tak z zaletm, iako też bieżącymi procentami, podług osobney ugody J. K. Mci z N. Cesarzem Rossyiskim, przekazują się iako własność na rzecz Rossyiskiej części Xięstwa Warszawskiego, a wartość ich wedle zaszący umowy będzie Prusom wynagrodzona.

4) Posiadacze kapitalow, ktore dotychczas iako domniemana własność rządu lub ktoregokolwiek Instytutu do sumy Baiönskich wcielone i aresztm obciążone byly, muszą wprawdzie, równie iak i też Instytuta, przestac na tem, iżby summy te, ktorzych zaplacenie do Skarbu Xięstwa Warszawskiego, bądź na poczet Kapitalu lub prowizyi, dłużnik ich autentycznymi udowodni kwitami, potrąconemi byly na rzecz kapitalu i prowizyi; lecz o tem potrąceniu doniosä drugiej Sekcyi Ministerium spraw Zewnętrznych w Berlinie, ktore zwrot takowych potrąconych sum od rządu Xięstwa Warszawskiego odzyscze i właścicielom wydac każe.

5) Wreszcie wierzyciele poddanych Xięstwa Warszawskiego muszą się podadź środkiem, ktore czas i okolicznosci konieczne im uczynily, iakich wymaga i ocalenie ich kapitalow i konserwacya posiadaczow dobr w Xięstwie Warszawskim, i iakie pomiędzy wysokimi kontraktującymi Mocarstwami dla

alles künftigen Mitsverständes in den nachfolgenden
additionellen Artikeln verabredet worden sind.

Wien, den 17ten April 1815.

Der Staatskanzler
C. F. von Hardenberg.

Additionelle Artikel zu dem Vertrage, welcher die Bayonner Convention aufhebt.

Im Verfolg des Vertrages vom heutigen Tage, welcher die, über die Preussischen, im Herzogthum Warschau befindlichen Kapitalien zu Bayonne am 10ten Mai 1808 errichtete Convention aufhebt, ist die absolute Unmöglichkeit im Erwägung gekommen, in welcher sich die Schuldner befinden, ihren Gläubigern, denen sie auf Johannis d. J. großen Theils neunjährige Zinsen rückständig sind, sofort und vollständig gerecht zu werden; daß ein rücksichtsloses Verfahren gegen dieselben die auf ihren Gütern eingetragenen Kapitalien selbst in Gefahr bringen, und daß, um den hieraus entstehenden unglücklichen Folgen vorzubeugen, dem Russischen Gouvernement des Herzogthums Warschau nichts übrig bleiben würde, als gewisse mit dem Interesse der Gläubiger und Schuldner gleich einverständene Zahlungsmodifikationen vorzuschreiben.

Die hohen kontrahirenden Theile haben es nöthig gefunden sich über solche Zahlungsmodifikationen zu verständigen, und sind über folgende Punkte übereingekommen:

Art. I. Es wird sämmtlichen Schuldnern, sowohl denen, deren Kapitalien in der Bayonner Convention befangen gewesen sind, als auch den übrigen im Herzogthum Warschau befindlichen Schuldnern Preussischer Unterthanen, in Rücksicht des Kapitals, ein von Weihnachten dieses Jahres abzurechnendes sechsjähriges Moratorium ertheilt. Während dieser Zeit findet die Aufzahlung keines Kapitals statt; nach Ablauf derselben kann jährlich nur der vierte Theil des Kapitals von oben herab gekündigt werden.

Art. II. Der Zinsfuß wird für die Dauer des Moratoriums auf Vier vom Hundert gesetzt, ohne Rücksicht, welcher Zinsfuß in der Obligation verschrieben ist.

Art. III. Was die Zinsen seit dem Jahre 1806 betrifft, so soll die eine Hälfte derselben, in gleiche Theile vertheilt, binnen sechs Jahren von Weihnachten dieses Jahres abgerechnet, mit den

zapobieżenia wszelkim nadal nieporozumieniom, w następujących dodatkowych artykułach umowionemi zostały.

Wiedeń, dnia 17. Kwietnia 1815.

Kanclerz Państwa
C. F. de Hardenberg.

Dodatkowe artykuły do ugody znośzącej konwencyą Baiońską

W następstwie układu z dnia dzisiejszego, który znosi konwencyą zawartą w Bawonii dnia 10. Maja r. 1808. względem kapitałów Pruskich w Xięstwie Warszawskim lokowanych, wziętą została na uwagę nieodpowiedna niemożność, w iakiej się znajdują dłużnicy zaspokoienia niezwłocznie i całkowicie swych wierzycieli, którym w wielkiej części winni są na S. Jan r. b. dziewięćcioletnie zaległe procenta, oraz że bezwzględne przeciwko nim postępowanie naraziłoby na niebezpieczeństwo kapitały nawet na dobrach ich lokowane, i że, dla zapobieżenia wynikającemu ztąd nieszczęśliwym skutkom, niepozostałoby nic więcej Rządowi Rossyiskiemu Xięstwa Warszawskiego, iak przepisać pewne, interessowi wierzycieli i dłużników, równie dogodne wypłat modyfikacye.

Wysokie kontraktujące strony uznały za potrzebę, porozumieć się względem takowych modyfikacyi wypłat, i zgodziły się na następujące punkta:

Artykuł I. Wszystkim dłużnikom, tak tym, których kapitały konwencyą Baiońską są objęte, iako też innym znajdującym się w Xięstwie Warszawskim dłużnikom Pruskich poddaanych, udziela się, co do kapitału, sześciocioletnie moratorium, zcążwszy od Bożego Narodzenia roku bieżącego. W ciągu tego czasu niemoże być żaden kapitał wypowiedzianym; po upłynieniu zaś tego czasu może corocznie tylko czwarta część kapitału z gory być wypowiedziana.

Art. II. Przewizya w ciągu moratorium stanowi się na cztery od sta, bez względu, iaki procent w obligacyi iest ważowanym.

Art. III. Co się tycze przewizyi od roku 1806, tedy iedna ich połowa na rowne podzielona części, w ciągu lat 6 od Bożego Narodzenia r. b. rachując, razem z bieżącemi

laufenden Zinsen zugleich abgeführt werden. Die zweite Hälfte sind die Kreditoren erst dann zu fordern berechtigt, wenn die Regierung den Schuldner in die Kriegslieferungen, Vorschüsse und sonstige Leistungen verzögert wird. Diese Vergütung bestimmt zu gleicher Zeit die Art und Weise, in welcher die zweite Hälfte bezahlt werden muß, dergestalt, daß die Kreditoren immer auf den ganzen Beitrag dieser Vergütung, so weit sie zur Deckung dieser zweiten Hälfte nöthig ist, Ansprüche behalten.

Art. IV. Damit ein Debitor, welcher mit Nothduldigkeit bemüht gewesen ist, seinen Verpflichtungen nach Kräften zu genügen, nicht härter wie ein säumiger Zahler behandelt wird: so ist man übereingekommen, daß Alles, was bereits auf die seit Johannis 1806 erwachsenen Zinsen bezahlt worden ist, auf die zu zahlende erste Hälfte der Zinsen gerechnet werden kann; jedoch so, daß der Rest dieser Hälfte nach der Bestimmung des Artikels III. mit Weibmachten d. J. anzufangen, verpflichtet werden muß.

Eine Reklamation dessen, was der Debitor einmal an Zinsen über die erste Hälfte gezahlt hat, findet aber unter keinen Umständen statt.

Art. V. Die Debitoren, welche der in den Artikeln I. bis III. enthaltenen Vergünstigung theilhaft werden wollen, müssen bei der Publikation dieser Konvention sofort den in denselben enthaltenen Bestimmungen genügen, und binnen fünf Monaten, vom Tage der Publikation an gerechnet, ihren Kreditoren eine authentische gerichtliche Erklärung aushändigen, in welcher sie sich ohne Prozeß der Exekution für den Fall unterwerfen, daß sie ihre Verbindlichkeiten nicht auf das strengste erfüllen; dergestalt, daß eine Zahlungsverzögerung von Vier Wochen dem Kreditor das Recht giebt, sogleich mit der Exekution zu verfahren.

VI. Se. Majestät der Kaiser aller Reußen erkennen die in den vorstehenden Artikeln enthaltenen Zahlungsverleichterungen zur Erhaltung wohlgeordneter Schuldner für hinreichend, und es ist ihr Wille, wie einem Schuldner eines Preussischen Unterthans: größere Zahlungsbeneficenzen zu bewilligen, oder zu gestatten, daß solche bewilligt werden, Seine Kaiserl. Majestät wollen im Geheheim, daß den Tribunalen ausdrücklich befohlen werde, nach dem Inhalte dieser Konvention, gute und schnelle gerichtliche Hilfe zu leisten.

Art. VII. Die in diesen additionellen Artikeln enthaltenen Supulationen sollen dieselbe Kraft

prowizyami ma bydz uiszczoną. Drugą połowę w tenczas dopiero mają wierzyście prawo żądać, gdy Rząd dłużnikom liwerunki woleune, awanse i inne dostarczenia wynagrodzi. Ta bonifikacya stanowi zarazem sposób, w jakim ta druga połowa uiszczoną bydz powinna, tak że wierzycielom poostae zawsze prawo do całkowitey ilości rzeczoney bonifikacyi, ile iey potrzeba do zabezpieczenia teyże drugiey połowy.

Art. IV. Ażeby dłużnik, który rzetelnie starał się swemu zobowiązaniu wedle możności zadosyc uczynić, niedoznawał przykrzeyszego obeyscia, aniżeli opieszaly dłużnik, ułożono się, że wszystko, co iuz na poczet urosłego od S. Jana 1806. procentu upłacono, na rzecz mającey się zapłacić pierwszey połowy procentu rachowanem bydz może; tak atoli, że reszta tey połowy wedle postanowienia Artykułu III, od Bożego Narodzenia r. poczynając, uiszczoną bydz powinna.

Reklamacya zaś tego, co dłużnik iuz raz w procencie nad pierwszą połowę zapłacił, nie ma bynsymiey mieysca.

Art. V. Dłużnicy pragnący korzystać z dobrodzieystwa w artykułach I. do III. obigtego, powinni za ogłoszeniem tey konwencyi niezwłocznie zawartym w nich przepisom zadosyc uczynić, i w przeciągu pięciu miesięcy, od dnia publikacyi rachując, wierzycielom swoim autentyczną sądową złożyć deklaracyą, w której, bez processowania, poddaia się exekucyi, w przypadku by obowiązkow swoich iak nayscisley niedopełnil; tak dalece, że czteretygodniowe zwleczenie wyplaty upowaznia wierzyciela do niezwłocznego przystapienia do exekucyi.

Art. VI. N. Cesarz wszech Rosyyi uznaie obietą w powyższych artykułach ulgę w wyplatcie, dostateczną bydz ku konserwacyi dobrze myślących dłużnikow, i iest wolą Jego, nie udzielać żadnemu dłużnikowi Pruskiekiego poddanego więkzych w wyplatcie dobrodzieystw, lub zezwalać, ażeby takowe udzielenemi byty, mieć owszem N. Cesarz chce, ażeby Trybunatom dany był wyraźny rozkaz, iżby wedle obmowy tey Konwencyi, dobrą i skora dawały pomoc sądową.

Art. VII. Obiete w tych dodatkowych artykułach postanowienia, mają też samę moc

Haben, als wenn sie von Wort zu Wort in dem Hauptvertrag von diesem Tage, welcher die Konvention von Bayonne vernichtet, aufgenommen wären.

Zu dessen Beglaubigung haben die rezeptiven Bevollmächtigten dieses gezeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Geschehen zu Wien, den 30sten März 1815.

(Unters.) Fürst von Hardenberg.
Johann von Anstett.

Edikt

wegen Bestimmung der vorläufigen Verhältnisse zwischen Gläubigern und ihren mit Grundeigenthum angefessenen Schuldnern in den an Uns zurückgefallenen polnischen Provinzen.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden König von Preußen u. c.

Wir würdigen die großen Lasten, welche die Grundeigenthümer der an Uns zurückgefallenen Theile des vormaligen Herzogthums Warschau durch eine Reihe von Jahren getragen haben, und die hierdurch erwachsene Unmöglichkeit, ihren Gläubigern sowohl in Rücksicht des schuldigen Kapitals als der rückständigen Zinsen, sofort und vollständig gerecht zu werden. Wir werden Uns mit Mitteln beschäftigen, den Grundeigenthümern die Erfüllung ihrer Zahlungsverpflichtungen zu erleichtern, und werden auf eine Auseinandersetzung zwischen Schuldnern und Gläubigern Bedacht nehmen, welche dem beiderseitigen Vortheile am angemessensten ist, w. in eine kurze Verwaltung der wieder an Uns zurückgekehrten polnischen Provinzen, Uns mit ihrem gegenwärtigen Zustand vollständig bekannt gemacht haben wird.

Damit indessen der bisherigen Kreditlosigkeit und dem wechselseitigen Mißtrauen nach Möglichkeit abgeholfen werde; finden Wir Uns veranlaßt, die im Herzogthum Warschau früher ergangenen Indukt-Verfügungen, in folgender Art zu bestimmen:

§. 1.
Jeder Schuldner ist verpflichtet, seinen Gläubigern im Johannis- Termine dieses Jahres die verschriebenen Zinsen des schuldigen Kapitals für ein halbes Jahr zu zahlen, und mit der Zahlung der laufenden Zinsen in den festgesetzten

dzielnosc, iak gdyby co do slowa w glownym ukladzie z dzisiejszey daty, znoszacym konwencya Baiounska, zamieszczone byly.

Na dowod tego podpisali niniejsze o-bustronni Pelnomoocnicy i pieczeciami swemi utwierdzili.

Dan w Wiedniu dnia 30. Marca 1815.

(Podp.) Książę Hardenberg.
Jan de Anstett,

Edykt

względem ustanowienia tymczasowych stosunków między Wierzycielami a ich Dłużnikami grunta posiadającymi w powroconych do Nas prowincjach polskich.

My Fryderyk Wilhelm, z Bożej Łaski Król pruski, etc. etc.

Uznaiemy wielkość ciężarów, które właściciele gruntowi w powroconych do Nas częściach byłego Xięstwa Warszawskiego przez znaczny lat przeciąg ponosili, a oraz wynikającą ztąd niemożność uiszczania się niezwłocznie i w całkowitości ich wierzycielom, tak co do winnych kapitałów, iako też zaległych prowizji. Zaymiemy się środkami, utawiającemi właścicielom gruntowym dopełnienie ich obowiązków wypłaty i obmyślemy sposób do pogodzenia wzajemnego między dłużnikami a wierzycielami interesu naydogodniejszego, skoro krótki zarząd w powroconych do Nas Prowincjach Polskich z terazniejszym ich stanem dokładnie Nas obezna.

Aby iednak wedle możności zapobiedz dotychczasowemu brakowi Kredytu i nawzajemnemu nieufaniu, widzimy się powodowanymi, wydane dawniey w Xięstwie Warszawskim urzędzenia względem Moratorium, w następującym okryślić sposobie:

§. 1.
Każdy Dłużnik obowiązany iest swym Wierzycielom na Terminie Świętego Jana r. b. warowaną Prowizyą do winnego Kapitału za pół roku uiszczyć, i bieżące Prowizye w umówionych następnych terminach regularnie

folgenden Termiuen fortzufahren. Gegen demjenigen Schuldner, welcher diese Zahlung nicht leistet, findet die rechtliche Hälfe im abgekürzten Verfahren nach der ganzen Streuge des Gesetzes Statt.

§. 1.

Klagen wegen Zahlung an Kapital und wegen rückständiger Zinsen, sind bis auf Unsere weitere Verordnung nicht zulässig.

§. 2.

Sind wegen solcher Zahlungen schon rechtskräftige Erkenntnisse erfolgt; so ist ihre Wirkung bis auf Unsere weitere Anordnung suspendirt. Ist auf den Grund derselben eine Administration oder Sequestration eingeleitet, so dauert dieselbe nur so lange fort, bis der Vorschrift des §. 1. durch Zahlung halbjähriger Zinsen, von dem Schuldner selbst oder aus den im Laufe des halben Jahres bei der Administration oder Sequestration aufgenommenen Reventuen der Güter, genügt worden ist.

§. 3.

Diese Vorschriften gelten für alle zinsbaren Schuldforderungen an Grundeigenthümer; sie sind also vorzüglich auch auf das Landschaftliche Kredit-System anwendbar.

§. 4.

Unser Ober-Präsident im Großherzogthum Posen wird Unseren Minister des Innern durch Mitteilung der erforderlichen Nachrichten in den Stand setzen, noch im Laufe dieses Jahres Uns Vorschläge über die Art und Weise zu machen, dem Kredite der Grundeigenthümer wieder aufzuhelfen, und ihnen die Erfüllung ihrer Verbindlichkeiten gegen ihre Gläubiger zu erleichtern. Der Minister des Innern wird bey dieser Gelegenheit sein Gutachten ganz besonders auf die Anwendbarkeit eines mit einem Tilgungs-Fond zu versehenen Landschaftlichen Kredit-Systems richten.

Urkundlich unter Unserer höchstseligenhändigen Unterschrift und Beydrückung Unsers Königlichem Insegl.

Wien, den 15ten Mai 1815.
Friedrich Wilhelm.
(contrasign) C. F. v. Hardenberg.

Den Fortgang der Rechtspflege betreffend

Durch das Dekret der vorigen Regierung vom 15ten Januar 1813 ist die Rechtspflege im da-

opłacać. Przeciwno Dłużnikowi, nieuiszczającemu się w ten sposób, ma miejsce prawna pomoc, w skróconem postępowaniu, podług całej ostrości prawa.

§. 2.

Nie wolno zapożywać o wypłatę kapitału i zaległych prowizyow, aż do dalszego postanowienia.

§. 3.

Jeżeli względem takowych wypłat już prawodzielne zapadły wyroki, wówczas ekucya ich zawieszają się aż do dalszego Naszego postanowienia. — Jeżeli zaś z mocy tychże Administracya lub Sekwestracya zaprowadzona została, tedy ta trwać ma tylko tak długo, dopoki nie stanie się zadosyć przepisowi §. 1. przez zapłacenie półroczney prowizyi, bądź od samego Dłużnika, bądź z wybranych w ciągu półroka intrat z dobr administrowanych lub sekwestrowanych.

§. 4.

Prepisy te rozciągają się do wszelkich opłacie prowizyi ulegających pretensyi o dług do właścicieli gruntow; a przeto też szcze-golniey mają miejsce względem krajowego Systemu Kredytowego.

§. 5.

Nasz Naczelnny Prezes Wielkiego Xięstwa Poznańskiego postawi Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych, przez udzielenie Mu potrzebnych wiadomości, w stanie, podania Nam ieszcze w tym roku projektu, w jakimby sposobie podźwignąć można Kredyt właścicieli gruntowych i ułatwić im uiszczenie się w obowiązkach względem ich wierzycieli. Przy tey okolicności Minister Spraw Wewnętrznych zwróci szcze-golniey w swej opinii uwage na możność i dogodność zaprowadzenia Systemu Krajowego Kredytowego Funduszem amortyzacyjnym opatrzyć się mającego.

W dowód stwierdziliśmy Naszym własnoręcznym Podpisem, przy wyciśnieniu Naszey Kr. lewskiej pieczęci.

W Wiedniu dnia 15. Maia 1815.
FRYDERYK WILHELM.
contrasign. F. Hardenberg.

Kontynuacya wymiaru sprawiedliwości

Przez Dekret szeszęgo Rządu z dnia 15 Stycznia roku 1813, ograniczonym został w by-

maligen Herzogthum Warschau auf einige ma-
mentlich bezeichnete Gegenstände eingeschränkt
worden.

Da die Gründe, welche diese Anordnung ver-
anlassen, jetzt nicht mehr vorhanden sind, so ist
auf Befehl des hohen Oeffers der Justiz das ein-
getretene Justitium, so weit es das gegenwärtige
Großherzogthum Posen angehet, aufgehoben worden.

Dem gemäß haben die Gerichte die Anweisung
erhalten, nicht nur den schon anhängigen aber stiller-
ten, Prozessen, auf den Antrag der Parteien Fort-
gang zu verschaffen, sondern auch neue Rechts-
sachen, ohne Rücksicht auf ihren Gegenstand, einzur-
leiten und zu entscheiden, wenn die Klage
nicht gegen einen Grundeigentümer ge-
richtet ist und eine zinsbare Schuldfor-
derung betrifft, in welchem Falle es bei
den Vorschriften des Königl. Edikts
vom 15ten Mai d. J. sein Bewenden hat.

Mit der in diesen Gesetze enthaltenen Ein-
schränkung findet nunmehr auch aus schon rechts-
kräftig entschiedenen und künftig zu entscheidenden
Prozessen die Exekution statt.

Posen, den 6ten August 1815.
Königl. Ober-Appellations- Gerichts-
Vize-Präsident als Kommissarius zur
Organisation der Justiz im Groß-
herzogthum Posen.
Schönermark.

Nach dem Reskript Sr. Excellenz des Hrn. Ju-
stiz-Ministers d. d. Berlin, den 19ten d. M. ist
festgesetzt worden, daß der Zug der Appellationen
von dem Handlungs-Tribunal hier selbst an das
Handlungs-Tribunal zu Bromberg und umgekehrt,
vor der Hand und bis zur anderweitigen Justiz-
Organisation statt finden soll.

Dies wird dem Publico zur Nachricht und
genauen Achtung in vorkommenden Prozeß-Ange-
legenheiten hiermit öffentlich bekannt gemacht.

Thorn, den 28ten August 1815.
Königl. Westpreuß. Handlungs-Tribunal
Thoraer, Culmer, u. Michelaauer Kreises.
Diestel. Piatkiewicz.

tem Xięstwie Warszawskim wymiar sprawie-
dliwości co do spraw cywilnych, do niektó-
rych tylko przedmiotów, w tymże Dekrecie
wyszczególnionych.

Gdy zaś przyczyny, które do tego u-
rządzenia były powodem, teraz już ustary,
też na rozkaz JW. Naczelnika sprawiedli-
wości, dotychczasowe Justitium, ile takowe
terazniejszy Wielkiego Xięstwa Poznańskiego
dotyczyć się, zniesionem zostało.

Stosownie więc do tego zaleconem zo-
stało Sąd m, aby nie tylko sprawy dawniej
już wprowadzone, a potem z powodu nastą-
pionego Justitium zawieszono, znowu na za-
żądanie stron kontynuowały, ale też sprawy
nowe bez względu na ich przedmiot przyjmowa-
ły i rozstrzygały, jeżeli skarga nie jest wy-
toczona przeciw Właścicielowi dobr nieruchomości i nie tyje się Kapitału opłacie procentu
ulegającego, w którym to przypadku przepisy
Dekretu Jego Królewskiego M. ści z dnia
15. Maja r. b. zachowane byćdż mają.

Z ożraniczeniem, w wymienionym do-
piero dekrecie ustanowionem, otdąd także i
ekekucya w sprawach już prawomocnie za-
wyrokowanych, i w przyszłości zawyrokowaś
się mających, miejsce mieć będzie.

W Poznaniu dnia 6. Sierpnia 1815.
Król. Wice-Prezes Nayw. Sądu Ap-
pellacyjnego, jako Kommissarz do
organizowania Sądownictwa w
Wielkim Xięstwie Poznańskim.
Schönermark.

Podług Reskryptu Jaśnie Wielmożnego Mi-
nistra Sprawiedliwości d. d. Berlin dnia 19.
b. m. ustanowiono iest, iż otdąd bieg Appel-
lacyów od Trybunału Handlowego tuteysze-
go, do Trybunału Handlowego Bydgoskiego
i na odwrot (viceversa) aż do dalszey Orga-
nizacyi Sądownictwa miejsce mieć będzie.

Oczym Publicznosc dla swey wiadomo-
ści, i ścisłego Zachowania w zdarzających się
okolicznościach niniejszym Publicznie zawi-
domia się. Toruń dnia 18 Sierpnia 1815.

Królewsko-Zachodnio Pruski Try-
bunał handlowy Powiatu Torunskiego,
Chelminskiego i Michałowski go.
Diestel. Piatkiewicz.